

Armaturen maken

Een armatuur geeft een stabiele ondersteuning binnen in een geboetseerde sculptuur. Deze kan de vorm van een willekeurig voorwerp hebben, maar u kunt er ook een maken die aan uw specifieke eisen voldoet.

Materiaal voor armaturen

Aluminium draad (1) is makkelijk in de voor een armatuur gewenste vorm te buigen; het kan met dun ijzerdraad (2) in een bepaalde vorm worden vastgezet of aan een houten stok worden bevestigd. Maar ook kippengaas is handig, en piepschuim (3) of stukjes afvalhout (4) hebt u soms nodig om de vorm van de armatuur op te vullen. Een armatuur voor een figuur kunt u met ijzerdraad aan een ijzeren statief (5) of steun bevestigen. Dat geeft extra stabiliteit.

Met schroeven en krammen (6) bevestigt u de armatuur op een voet van bijvoorbeeld triplex of hardboard. Met een boor, handboor (7) of boormachine, kunt u makkelijk gaatjes in de voet voorboren, en een hamer (8) hebt u nodig om de krammen in te slaan. Knip aluminium draad door met een nijptang, en gebruik een combinatietang (10) om ijzerdraad stevig om verbindingen van de armatuur te wikkelen.

Sokkels maken

Sommige beelden hebben een geïntegreerde ondersteuning, terwijl andere een sokkel nodig hebben om ze goed tot hun recht te laten komen.

Materiaal voor een sokkel

Een blok hout (1) vormt een goede basis voor de meeste sculpturen. Boor er een gaatje in (2) en bevestig de sculptuur met een stokje, pijpje of ijzerdraad van een klerhanger op de sokkel.

Vul het gat of de holte binnen in de sculptuur waarin het stokje of pijpje steekt op met plamuur of grondvuller (voor autocarrosserieën). Met tweecomponentenlijm (4) bevestigt u het pijpje of stokje stevig in het gaatje van de sokkel.

Voorzorgsmaatregelen voor uw gezondheid en veiligheid

◆ Werk in een goed geventileerde ruimte.

◆ Als u een gevoelige huid hebt is het raadzaam rubber handschoenen te dragen wanneer u met vulmiddelen werkt.

12 Schraap als beide delen van de mal af zijn over de tussennaad om de bovenrand van het folie vrij te maken. Kerf met een mes een lijn in het gips aan weerszijden van het folie rondom de hele mal.

14 Leg de mal onder een stromende kraan en laat het water zo stromen dat het in het nauwe kanaaltje van het uitgetrokken folie loopt. Draai de mal af en toe om zodat het water overal gelijkmatig stroomt. De mal zal al gauw uiteen vallen; breek zodra dat gebeurt de twee helften voorzichtig los, maar forceer niets.

13 Trek met een nijptang voorzichtig het folie eruit; grijp de stukken stevig beet en trek tegelijkertijd. Ze moeten vrij makkelijk loskomen.

15 Haal de klei aan de binnenzijde van de mal weg en doe dat in het midden met een bandmirette. Haal deeltjes klei in kleine holtes met een tandenborstel weg. Een wegwepmal kan, afhankelijk van het materiaal waarmee u giet, gebruikt worden terwijl hij nog nat is, maar ook als hij geheel droog is. Gebruik een natte mal voor cement, gietcement en gips en een droge mal voor polyester giethars.

8 Voordat het gips hard wordt, wordt het stijf; nu moet u nog grotere hoeveelheden aanbrengen en de dikte van de mal sneller opbouwen.

9 Zorg aan de oppervlakte voor een compacte gipslaag ter voorkoming van luchtbelletjes en druk het gips naar het koperfolie zonder de bovenkant te bedekken. Voeg dan snel meer gips toe, druk het goed aan en strijk van het koperfolie weg langs de contouren van het model. Zorg overal voor een gelijkmatige dikte.

10 Een helft van de mal is nu af. Schraap nu het gips nog niet hard is, met een mes voorzichtig langs de bovenkanten van het koperfolie en de mal, zodat de bovenranden van het folie tevoorschijn komen.

11 Een mal met een gelijkmatige dikte is overal even sterk. Voeg nu gips toe aan de andere zijde van het model en zorg dat het gips compact wordt aangedrukt en een gelijkmatige dikte heeft.

Papier-maché

Papier-maché heeft zelf al enige structuur, dus de beste manier om het oppervlak te verfraaien is kleur te gebruiken. Hebt u het oppervlak eenmaal met verdunde hobbylijm gedicht, dan kunt u een zelfgekozen kleur verf eroverheen strijken of spuiten. In dit voorbeeld is het tweekleurige effect gemaakt door met een droge kwast op te strijken.

1 Verzegel het oppervlak van de sculptuur met verdunde hobbylijm en strijk er dan een laag acrylverf overheen; laat drogen.

2 Doop een schone kwast in een andere kleur acrylverf en strijk hem op een stuk papier uit tot hij bijna droog is. Trek de droge kwast langzaam over de sculptuur zodat de verf alleen op de hogere punten van het ongelijkmatige papier-maché terecht komt.

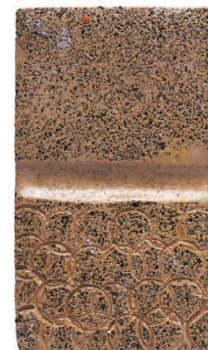
3 Een laatste laag polyurethane vernis maakt het structuuroppervlak sprekender en brengt de sculptuur echt tot leven.

Gips

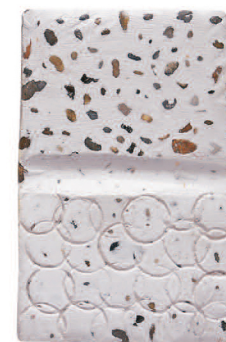
Gips-sculpturen kunnen evenals kleistukjes met verf, vernis en was worden behandeld, welke weer met allerlei technieken kunnen worden aangebracht en unieke resultaten te zien geven. De afwerking van het oppervlak van een gipsen sculptuur kan ook worden gewijzigd door middel van toevoegingen aan het eerste gips- en watermengsel.

Toevoegingen

Grof zand (1) en grind (2) waarvan ongeveer 10 procent van het volume van het gipsmengsel wordt toegevoegd, wordt geïntegreerd in het gips. Haar van verfkwesten (3), weer ongeveer 10 procent van het volume van het gipsmengsel, vormt een reeks lineaire teken-tjes in het droge gips. Doe korrels oploskoffie (4) in water voordat u het gips toevoegt; het werkt als een kleur-stof en geeft een gevlekt effect. In plaats van gips met verf in poedervorm te kleuren kunt u ook acrylverf gebruiken. Wilt u een gevlekt patroon (5) maken, voeg dan acrylverf aan het water toe voordat u het gips aanmaakt; voeg vervolgens een tweede kleur aan het gipsmengsel toe en roer het met een stokje om. Bedenk dat de intensiteit van de originele kleur enigszins verloren gaat als deze met water en gips wordt vermengd.

1

2

3

4

5

NEW BEGINNINGS

Robert Callender

Deze plastiek meet 4.40 x 2.75 x 1.50 m en is gemaakt van versterkt karton dat zo geschilderd is dat de illusie van hout gewekt wordt. De structuur van de plastiek neigt sterk naar opzij omdat de verschillende elementen de indruk wekken dat ze van veel zwaarder materiaal gemaakt zijn. Daarom lijken ze voor onderlinge steun afhankelijk van elkaar.

HARTVORM

Claudia Pluer

De gestileerde lijnen van deze cementen sculptuur dwingen het oog van de toeschouwer de draaiende beweging te volgen. De dynamiek van de vorm schept een ritmische beweging die zich bovenaan verbreedt en onderaan vernauwt, maar beide blijven binnen de massieve vorm en de ruimte van de sokkel.

Oppervlaktestructuur

Het oppervlak van een sculptuur is van groot belang om de toeschouwer in staat te stellen de vorm van de sculptuur te duiden, omdat het oppervlak het oog aanmoedigt de contouren van de sculptuur af te tasten. Daarom kunnen verschillende oppervlaktestructuren als compositiemiddelen worden gebruikt om de vormen van de sculptuur te versterken en te definiëren.

STONE FOREST

Neal Barab

Alle onderdelen meten 23 x 12,5 x 10 cm. Ze zijn als modellen voor een grotere uitvoering gemaakt en zouden wel 2,70 m hoog kunnen zijn. De kunstenaar stuurt vaak kleine modellen naar zijn cliënten omdat men, wanneer men een stuk steen in de hand kan houden en betasten, een duidelijker beeld krijgt van een grotere compositie dan wanneer men naar tekeningen of foto's kijkt of een gipsmodel in handen heeft. De tactiele afwerking van het oppervlak ontstond nadat de maker de drie stukken, die elk uit een andere marmersoort werden gehouwen, eerst schuurde, vervolgens de kruislings lopende lijnen met een dun diamant zaagblad inkerfde waarbij hij de top en de onderrand onbewerkt liet. Daarna werd het oppervlak van de hele sculptuur over de inkevingen heen geschuurd en licht gepolijst.